

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Ad Crucem triumphali pompa discedit. 39

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Fiebat illa excitatio cum injuria dormientis,
 Unde ad illam venit cum mœrore benevolus
 Ad quam tripudio festinasset iratus.
 Elevatis in Cœlum oculis
 Dimensus hominis lapsum ingemuit,
 Et spelunca spectata
 Recordatus latrocinium Dæmonis,
 Lavare voluit oppressi viatoris vulnere vino suo.
 Qui jam omnia jura mortis intraverat,
 Fœtet sorori, sed nondum Deo,
 Quem uno putredo nostra
 Ad miserationem sollicitat, non ad fugam.
 Omnium funera in unius spectans interitu,
 Quia adhuc solum Lazarum,
 Non etiam omnes mortuos suscitabat,
 In semetipsum sibi iratus infremuit.
 Coram omnium Judice
 Furti comperta mors sistitur,
 Et redimens reddendi celeritate rapinæ demeritum,
 Educit è specu
 Inclusum adhuc laqueis captivum suum.
 In libertate Christi,
 Nulla veteris servitutis tolerantur vestigia.
 Solutus suum experiri libertatem jubetur,
 Et de mortuo nihil præter silentium retinere.
 Stat pro luculenta gratiarum actione
 Ipsamet muta admiratio beneficii.
 Levia loquuntur gaudia, ingentia stupent.
 Et non jure luxeris surditatem viventium,
 Qui mortuos ita tibi attentos invenias?

*Jesus autem elevatis
 sursum oculis dixit
 Pater, &c.*

*Erat autem spelunca,
 & lapis superpositus
 erat, &c.*

*Dixit ei Jesus, nonne
 dixi tibi, quoniam si
 credideris, &c. cum
 Martha dixisset
 quia fœtet.
 Est ferme sensus
 Chrysolog. Vbi supra.*

*Corpus Lazari,
 quasi corpus delicti à
 morte commissi.*

*Et statim prodiit,
 qui fuerat mortuus,
 ligatus manus, &
 pedes insistit.*

*Solvite eum, &
 finite abire.*

*Nulla enim legitur
 vox Lazari recens
 suscitati.*

ELOGIUM XXXIX.

AD CRUCEM TRIUMPHALI POMPA DISCEDIT.

Matth 21. Marc. II. Luc. 19. Ioan. 12.

Certa Christo de hostibus victoria est;
 Ante pugnam palmas exposcit.
 Mors tamen nuper in Lazaro victa
 Justam triumpho poruit causam dare.

*Christus victor vel
 ante pugnam.*

*Quæ Christo triumphi
 causa.*

Auxit

Auxit illi, non minuit animos Crux sperata.
 Propediem regnaturus in illa
 Formam servi visus exuere,
 Libertatis Assertor
 Ne Asinam quidem patitur alligatam teneri,
 Solutam à discipulis jubet adduci,
 Homines amoturus ab otio,
 Cum laborum patientiam, ne in Jumento quidem
 Sua sine mercede derelinqueret,
 Avelli pullum à matre non vult,
 Ne ille quidem facturus
 Ex sua hilaritate tristitiam.
 Princeps pacis
 Dum inter oleas bella damnaret
 Natum bellis equum despiciens
 Mitioribus dicatum laboribus animal
 Consecravit.
 His plane mitissimus Dominus opus habuit,
 Quibus nulla esset inferenda violentia,
 Ut se ferrent ;
 Execrare suetus obsequia,
 Quæ à coactis extorqueat.
 In celebritate triumphi sui
 Tota illi pompa parabilis
 Quia lætitia, quæ ex Deo est ,
 Ulli unquam modestiam non excussit.
 Hominum Plausus,
 Ne ideo solum ab eo neglectos crederes,
 Quod eos ignorasset nunquam expertus,
 Suo daturus auctoritatem contemptui,
 Ita illos semel admisit,
 Ut secundo non quæreret.
 Notavit eorum levitatem in frondibus,
 Quas quilibet excuteret turbo.
 Lætis animum commodavit, non dedit ;
 Ne totus hæreret in præsentibus
 Futura prospiciens,
 Bonus augur excidium ex tripudio
 Præfagivit.
 Seniorum perfidiæ

*Tam enim loquabatur
 tanquam potestatem
 habens : solvite, & adducite,
 &c.*

*Libertas omnis à
 Christo, ut ab Au-
 ctore.
 Tolerantia nec in
 jumento à Deo sine
 mercede relinquitur.*

*Asinam & pullum
 dum ea. Matth. 21.
 Quare Asinam, non
 equum ascenderit.*

*Christus omnis vio-
 lentia hostis.*

*Obsequia qua Deo
 invisa.*

*Triumphus hujus
 quare tota pompa
 parabilis.*

*Hos plausus cur
 Christus admisit?*

*Pueri vellebant ru-
 mos de arboribus.*

*Videns Civitatem,
 flevit super illam.*

*Bonus augur ex lætis
 præfagit tristitia.*

Innocentiam puerorum opponens,
 In honore suo benevolentiam magis,
 Quam reverentiam aucupatus,
 Quo frater agnosceretur,
 Davidis dici filius, quam Dei maluit.
 Ab iisdem arboribus Crucem expectans,
 A quibus ramos habuisset,
 Condonavit hominibus,
 Quod se solis colerent frondibus.

ELOGIUM XL.
NEGOTIATORES E TEMPLO
EJICIT.

Matth. 21. Marc. 11. Luc. 19.

Ingressus Hierosolymam Christus
 Cujus adiret diversorium ante, quam patris?
 Non hanc traxerat urbanitatem è cœlo,
 Ut Deo debita officia posthaberet humanis.
 Expiatio urbis sacrilegæ, quam intendebat.
 Inchoari nisi à templo non debuit,
 Unde & auctoritas vitiis,
 Et origo solet esse virtutibus.
 Non ea frons homini Deo,
 Ut in aliena posset domo corrigere,
 Quod necdum emendasset in sua
 Populi nequitix obstetrix avaritia Sacerdotum,
 Quam qui ante omnia non everteret,
 Mala in ramis rescinderet, in radice lactaret.
 Abominationem in loco sancto ne is quidè tolerat,
 Cui ipsamet tolerantia natura est,
 Cæterorum criminum Judex,
 Hujus etiam lictorem agit.
 Armat flagellis affuetam beneficiis manum,
 Et indignatus ibi attolli rerum pretia,
 Ubi à se omnia gratis dantur,
 Ulciscitur liberalitatis injuriã severitatis exemplo.
 Atqui nisi ferremus ipsi nobiscum,
 Non haberet Deus unde nos puniat.

Nostris *Isaias.*

Christi vel in triumpho summa modestia.

Osanna filio David.

Cruce ex olea & palma secundum multos. Vide Gretserum de Cruce.

Fructus enim Deo vix ullos dant.

Statim ac ingressus est Hierosolymam venit in templum.

Ita Chrysost. apud Sã in hunc locum.

Bonum & malum populorum, à bonis vel malis Sacerdotibus. Unde de hoc eos sæpè arguit Christus.

Alludit ad illud, cum videritis abominationem stantem in loco sancto.

Fecit quasi flagellum de funiculis.

Funiculi hi ligandi mercibus suis allata à mercatoribus.

Rades eos in novacula conducta, aïs

Isaias.